

research. The recent experimental data is observed and analyzed, too. The report features findings on experimental comparative research into prosodic parameters of three statement types: command, orders and directions, exactly, on peculiarities of rhythm.

**Key words:** Japanese language, intonation, stress, rhythm.

**И. Рябоволенко, к. филол. н., старший преподаватель,**  
Государственный университет инфраструктуры и технологий  
Институт водного транспорта

## **РИТМИКА И ПАУЗАЦИЯ ВЫСКАЗЫВАНИЙ РАСПОРЯЖЕНИЙ И ПРИКАЗОВ В ЯПОНСКОМ ЯЗЫКЕ**

Производится компаративный анализ лингвистических исследований различных лингвистов относительно понятий интонации в японском языке, а также мелодичности, музыкального ударения, интенсивности высказывания. Предложены выводы на основе экспериментальных сравнительных исследований просодических параметров трех типов операторов: команды, приказы и распоряжения; исследованы особенности ритма.

**Ключевые слова:** японский язык, интонация, ударение, ритм.

УДК 811.521:299.52

**С. Семенко, к. филол. н., асист.**  
Київський національний університет  
імені Тараса Шевченка, Київ

## **ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТУ НАРА ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX СТ. (НА МАТЕРІАЛІ КАНОНІЧНОГО ТЕКСТУ «ОФУДЕСАКІ»)**

На матеріалі головного канонічного тексту релігії Тенрі (Тенрі-кьо) «Офудесакі» («На кіччику пензля»), написаного простою селянкою Накаямою Мікі (1797-1887) у період із 1869 р. по 1881 р., було виділено й описано деякі фонетичні, морфологічні та граматичні особливості діалекту Нара (Ямато-хоген), який є складовою частиною Кансайського діалекту японської мови.

**Ключові слова:** японські діалекти, Кансайський діалект, діалект Нара, діалект Ямато, Тенрі-кьо, Тенрійська релігія, «Офудесакі».

Про існування діалектів у японській мові відомо ще з перших писемних пам'яток, що з'явилися на теренах Японії у VIII ст., насамперед «Фудокі» (風土記 – «Записи крайових звичаїв», 713-720 рр.). Однак, говорячи про діалекти японської мови, не слід забувати і про поетичну антологію «Ман-йо-шю» (万葉集 – «Збірка міриад листків», середина VIII ст.), яка також має значну цінність для вивчення діалектів давньояпонської мови VII-VIII ст. Окремі згадки про місцеві діалекти трапляються і в пізніших літературних творах доби Хейан, зокрема в «Ісе-моногатарі» («Повість про Ісе»), «Ямато-моногатарі» («Повість про Ямато»), «Тоса-ніккі» («Щоденник

із Тоса»), «Генджі-моногатарі» («Повість про Генджі»), «Кондзяку-моногатарі» («Розповіді про минуле») тощо.

Цікаво, що вперше стилійний опис японських діалектів було зроблено ще на початку XVII ст. європейським дослідником японської мови, португальським місіонером Жоао Родрігесом (1562-1633), який у своїй праці з опису японської граматики за назвою «Велика японська граMATика» (яп.: 日本大文典 – «Ніхон дайбунтен»; порт.: «Arte da Língua do Japão» – «Мистецтво японської мови»), що вийшла друком у Нагасакі в 1604 р., дав коротку характеристику діалектів районів Кіото, Кюсю, Чюгоку і деяких східних провінцій тогочасної Японії.

Згодом, починаючи з середини XVII ст., інтерес до вивчення діалектів японської мови певною мірою пробуджується і серед японських учених. Так, у 1650 р. Ясухара Тейшіцу (1610-1673) публікує працю «Катакто» (яп.: 片言«Лепет» або «Ламана мова»), в якій описує лексику діалекту Кіото, порівнюючи її з загальноживваною японською лексикою («фучуто»), тлумачить значення та етимологію низки діалектних слів тощо. І надалі зацікавленість японських філологів у вивченні територіальних діалектів теж поступово зростала. Проте фундаментальні дослідження в галузі японської діалектології, зокрема й історичної діалектології, фактично почалися лише у XX ст. Пов'язані вони були передусім із іменами М.О. Невського (1892-1937) [див.: Невский 1978; 1981] і Мураями Шічіро (1908-1995) [див.: 村山七郎 1964; 1965; 1969; 1985].

Через яскраву специфіку і значний вплив кансайського діалекту (до складу якого входить і діалект Нара) на загальнонаціональну японську розмовну мову японські діалектологи завжди приділяли цьому діалекту досить велику увагу. Серед наукових праць, присвячених дослідженню різних аспектів кансайського діалекту, слід виділити праці таких відомих японських діалектологів: Ота Ейтаро «Діалект Вакаями» (Вака-яма, 1932); «Діалект префектури Шіта» (Токіо, 1932), Танака Мамбе «Дослідження діалекту Аваджі (Кансай)» (Осака, 1934), Шігімура Соджінкан «Словник діалекту Вакаяма» (Токіо, 1936), Шікатані Тенші «Словник діалекту Кобе» (Кобе, 1939), Умегакі Мінору «Говірка Кіото» (Кіото, 1946), Макімура Шійо «Словник діалекту Осака» (Осака, 1946); «Діалект Осаки» (Осака, 1948), Маеда Ісаму «Дослідження говірки Осаки» (Токіо, 1949), Шіммурра Масао «Діалект Ямато» (Нара, 1951), Іногучі Юічі «Лінгвістичне обстеження та мовна політика у префектурі Шіта /Дослідження діалектів/» (Цу, 1952), Катаока Шіро «Матеріали діалектів преф. Міе /говірка Шіма/» (Осака, 1957); «Матеріали з діалектів преф. Міе /говірка Іта/» (Осака, 1958), Кусумото Санеджі «Діалект Кумано /преф. Міе/» (Цу, 1957).

Окрім цих монографічних досліджень, необхідно також зазначити, що в післявоєнний період у Кансай були створені численні товариства науковців, які займалися дослідженням та описом місцевих діалектів і друкували цілу низку спеціалізованих журналів, серед яких найавторитетнішими вважаються такі видання: «Діалекти Кінкі», «Діалект Вакаями» та ін.

У цей самий період товариствами місцевих діалектологів було випущено значну кількість різноманітних збірників ґрунтовних наукових статей діалектичної проблематики, наприклад: «Хоген ромбун-шю» («Збірник статей із питань діалектології»). – № 1. – Осака, 1956; № 2. – Осака, 1957 тощо.

Однак безпосередньому дослідженню діалекту Нара, який доволі часто ще називають діалектом Ямато (*яп.*: 大和方言 – *Ямато-хоген*), що мав найсуттєвіший вплив на текст «*Офудесакі*», японські дослідники приділяли недостатньо уваги. Можливо, це пов'язано з тим, що цей діалект багато дослідників розглядали як архаїчний, оскільки саме м. Нара було першою офіційною столицею Японії в 710-794 рр., і саме ця місцевість вважалася центром давньої японської держави Ямато. Мову саме цього району Японії віддзеркалюють численні художні твори давньої японської літератури доби Нара та першої половини доби Хейан, які завжди були в центрі уваги японських філологів, починаючи з Кі-но Цураюкі (868-946) і закінчуючи цілою плеядою видатних мовознавців та літературознавців XVIII-XIX ст., зокрема: Мотоорі Норінага (1730-1801), Тачібана Чікаге (1734-1808), Аракіда Хісаої (1748-1804), Кімура Масакото (1827-1913) та ін. Досліджуючи поетичну антологію «*Ман-йо-шю*» і деякі інші твори давньої японської літератури, вони у своїх наукових працях часто звертали увагу на ті чи інші мовні особливості цих творів, у тому числі й ті, що зараз вважаються діалектними, адже більшість авторів цих творів були вихідцями саме з цього району Японії.

З огляду на зазначене, ми вважаємо, що розшук і дослідження будь-яких писемних пам'яток із метою виявлення фонетичних, лексичних чи граматичних особливостей того чи іншого територіального діалекту є надзвичайно корисним і цінним. Саме таким джерелом для дослідження діалекту Нара можна вважати текст «*Офудесакі*» (*досл. з яп.*: «Кінчик пензля» або «На кінчику пензля»), який був написаний (а точніше «записаний») простою японською селянкою на ім'я Накаяма Мікі (1797-1887) «зі слів самого Бога-Отця» (*яп.*: *Огамі*) в період із 1869 до 1881 року і є головним канонічним текстом Тенрійської релігії (*яп.*: *Тенрі-кьо*), тобто своєрідною «Біблією» однієї з «найстаріших» серед багатьох синкретичних новітніх релігій сучасної Японії. Окрім викладення основних догм та постулатів релігії Тенрі, цей текст значною мірою віддзеркалює також світогляд пересічних мешканців Японії початку епохи Мейджі (1868-1912 рр.), окремі специфічні риси японського національного характеру і менталітету, а головне, – японську мову другої половини XIX ст. у її нарському варіанті, що дозволяє розглядати текст «*Офудесакі*» як цінне джерело дослідження як розмовної, так і літературної мови цієї історичної доби, а також деяких мовних особливостей діалекту Нара.

Будучи складовою частиною Кансайського регіонального діалекту, цей територіальний діалект, у свою чергу, поділяється японськими фахівцями на окремі свої різновиди, а саме:

- *оку-йошіно* або *тодзукава* (південна частина преф. Нара),
- *тамба* (центральна частина преф. Нара і східна частина преф. Хього),
- *майдзуру* (місто Майдзуру в преф. Кіото)
- *баншю* (південно-західна частина преф. Хього)
- *шіта* або *Омі* (преф. Шіга)
- *Вакаяма* або *кішю* (преф. Вакаяма і південна частина преф. Міе).

З одного боку, в тексті «*Офудесакі*» знайшли своє яскраве віддзеркалення практично всі головні мовні особливості кансайського діалекту:

- використання зв'язки や [*«я»*] і やった;

- усічення закінчень прикметників;
- випадіння приголосного [«к»] у прислівниках на [«ку»];
- заміщення приголосного звука [«с»] звуком [«х»];
- заміна нормативної для розмовної мови заперечувальної зв'язки *ない* [«най»] дієслівним суфіксом *へん* [«хен»];
- використання низки специфічних форм слів і особливих формул мовленнєвого етикету;
- скорочення подовжених голосних звуків наприкінці деяких слів та словоформ тощо.

А з іншого боку, текст «Офудесакі» містить досить значну кількість мовних ознак діалекту Нара (Ямато-хоген). Одними з перших, хто звернув увагу на такого роду діалектизми в тексті «Офудесакі» на різних мовних рівнях, але передусім – на фонетичному, були перекладачі цього твору англійською мовою Іноуе Акіо та Ейнон Ж. Метьо. У вступі до власного перекладу «Офудесакі», надрукованому в 1987 р., вони зазначають: «Певні зміни спостерігаються в оригінальному тексті внаслідок впливу японської розмовної і народної мови, що використовувалася в районі Ямато» [2, с. 28]. Типовими прикладами, на їхню думку, можна вважати такі фонемні зміни (яп.:音韻変化 – «он-ін хенка»), як, наприклад: *e*→*i*, *u*→*o*, *ti*→*u*, *yap*→*ap*, *shi*→*hi*, *ke*→*ki* тощо.

### Таблиця 1

#### Приклади діалектних фонемних змін у лексиці «Офудесакі»

Оригінальний текст	Стандартна японська мова
せゑぢん (seejin) (VI:15)	せいじん (seijin) – «святий»
めへ／＼ (meeme) (III:33)	めいめい (meimei) – «кожний»
れゑ (ree) (III:28)	れい (rei) – «вдячність»
とふむ (toomu) (XII:12)	どうも (doomo) – «дійсно»; «вельми»
はふけ (hooke) (III:52)	ほうき (hooki) – «віник», «мітла»
しやん (shiyān) (I:54)	しあん (shian) – «роздуми»
かやし (kayashi) (IV:129)	かえし (kaeshi) – «відплата»
しながた (shinagata) (IX:45)	ひながた (hinagata) – «зразок»
むまれ (mumare) (VI:48)	うまれ (umare) – «народження»
できもの (dekemono) (IV:110)	できもの (dekimono) – «нари्व»

Однак надалі це надзвичайно цінне зауваження перекладачів тексту «Офудесакі» англійською мовою, на жаль, не дістало свого розвитку. За нашими спостереженнями, інтенсивність прояву тієї чи іншої діалектної риси із зазначеного вище переліку в тексті «Офудесакі» є різною.

Доволі послідовним у тексті «Офудесакі» є **заміщення приголосних звуків** ряду [«са»] рядом [«ха»], що беззаперечно є однією з характерних ознак Кансайського діалекту загалом, а також ряду [«дза»] рядом [«да»]. На нашу думку, останнє фонетичне явище є особливістю саме діалекту преф. Нара другої половини XIX ст. Наведемо кілька типових прикладів із «Офудесакі»:

せかいぢうむねのうちよりしんばしら

神のせきこみはやくみせたい (3-51)

*Нехай повністю будуть очищені серця всіх людей світу!*

*Господь прагне якомога швидше показати їм Стопн Істини.*

これからハドふぞしんぢつむねのうち

はやくすまするもよふしてくれ (5-74)

*Я прошу вас уже зараз якомога швидше підготуватися*

*До очищення потаємних глибин ваших сердець!*

このはなしどふどしんぢつ一れつわ

心しづめてしよちしてくれ (6-3)

*Прошу вас заспокоїти ваші серця*

*І щиро повірити у правдивість Моїх слів.*

Японськомо діалектологів Накаї Сейчі, який свого часу досліджував саме це фонетичне явище, у тексті «Офудесакі» вдалося відшукати лише десять випадків, коли заміщення складів ряду [«дза»] рядом [«да»] не відбувалося [9, с. 260].

Одним із яскравих і водночас типових діалектних явищ фонетичного рівня в тексті «Офудесакі» є **подвоєння голосних**:

1. [«коно йо» – このよ] – [«коно йоу» – このよふ] яп.: この世 – цей світ; [«рі» – り] – [«рії» – りい] яп.: 理 – р е з о н, доказ, причина.

このよふはりいでせめたるせかいなり

なにかよろづを歌のりいでせめ(1-21)

*Усе, що існує в цьому світі, має свої причини.*

*Зрозуміти ці причини Я закликаю вас своїми віршами.*

2. [«ріфуку» – りふく] – [«ріїфуку» – りいふく] яп.: りふく – (діал.): гнів, лють.

やまいとてせかいなみでハないほどに

神のりいふくいまぞあらハす(1-25)

*Хвороби – це не просто фізичне слабування,*

*Вони є проявом гніву Божого!*

りいふくも一寸の事でハないほどに

つもりかさなりゆへの事なり(1-33)

*Мій гнів не буває марним,*

*Він викликаний багатьма причинами.*

りいふくもなにゆへなるとゆうならハ

あくじがのかんゆへの事なり(1-34)

*Ви запитуєте про причини гніву Мого.*

*Це – зло, якого ви ще не позбулися!*

3. [«ме» – め] – [«mee» – めへ] яп.: 目 – око, очі.

わがみにハもふ五十うやとをもへとも

神のめへにハまださきがある (1-63)

*Ви думаете, що вам уже виповнилося п'ятдесят років...*

*Проте за задумом Божим у вас є ще майбутнє!*

4. [«шіікарі» – しっかり] – [«шіікарі» – しいかり] яп.: しっかり – наполегливо,

старанно, як слід, належним чином, з усіх сил.

ことしより六十ねんハしいかりと

神のほふにハしかとうけやう (1-64)

*Запевняю вас, що, починаючи з цього року,*

*Бог щедро подарує вам ще 60 років (життя). – С.С.)*

はしらさいしいかりいれた事ならば

このよたしかにをさまりがつく (3-13)

*Як тільки Стовп Істини буде належним чином установлений,*

*На землі довічно запанує мир.*

Іноді в тексті «Офудесаки» трапляється **чергування голосних**, яке теж має діалектне походження, наприклад:

[«ко» – こ] – [«кі» – き] яп.: 健やか «сукояка(-ні)» – бадьоро, жваво, енергійно;

ретельно, старанно. Проте в тексті ми бачимо:

このたびハやしきのそふじすきやかに

したてみせるこれをみてくる (1-29)

*А зараз я ретельно приберу це помешкання,*

*Щоб наочно показати вам справи Мої. Дивіться!*

このほこりすきやかはろた事ならば

あとハよろづのたすけ一ちよ (2-20)

*Коли тил буде швидко і ретельно підметений,*

*Залишиться лише один неухильний Порятуюнок!*

У тексті «Офудесаки» чітко простежується ще одна цікава закономірність, яка характеризує певні граматичні особливості діалекту преф. Нара початку доби Мейджі й пов'язана з уживанням окремих дієслів. Так, у сучасній японській мові дієслова:

«ісаму» (勇む – підбадьорюватися, підноситися духом);

«цукусу» (尽くす – вичерпувати, витратити / всі сили /, віддаватися повністю / до кінця /);

«юрусу» (許す – дозволяти, допускати; пробачати, прощати, відпускати / гріхи /);

«ватасу» (渡す – передавати, вручати; переправляти / на той бік /) тощо належать до так званої «чотириступеневої» («п'ятиступеневої») дієвідміни, проте в тексті «Офудесаки» вони зазвичай наводяться у формі «двоступеневої» дієвідміни: «ісамуру», «цукусуру», «юрусуру», «ватасуру», наприклад:

このもとをしりたるものかあるならば

たづねいてみよ神がゆるする (6-27)

*Якщо існує той, хто знає першопричини всього суцього,*

*Ідіть і запитайте в нього! Бог дозволяє!*

ちきもつをたれにあたへる事ならば  
このよはじめたをやにわたする(9-61)

*Кому, на вашу думку, буде дарована Небесна Страва?*

*Вона буде піднесена Богу – Творцю цього світу.*

Текст «Офудесаки» відзеркалює також деякі характерні морфологічні особливості лексики діалекту Нара, специфічні форми словотвору, граматичні конструкції тощо. Наведемо низку найтиповіших прикладів:

1. 知らん [*«ширан»* – «не знати»]; суч. яп. нормативне: 知らない [*«ширанай»*]:

そのはづやといてきかした事ハない  
なにもしらんがむりでないそや(1-2)  
上たるハせかいぢうをまにする  
神のざんねんこれをしらんか (3-121)  
にんけんハみな神のかしものや  
神のぢうよふこれをしらんか (3-126)  
なにてもしらんあいだハそのまや  
神のぢうよふしらしてたるなら (4-117)  
このはなしむつかしことであるけれど  
ゆはずにいればたれもしらんで(5-34)

わからん [*«вакаран»* – «не розуміти»]; суч. яп. нормативне: 分からない [*«вакаранай»*]:

このはしらはやくいれよとをもへども  
にごりの水でところわからん (3-9)  
にんけんハあざないものであるからに  
するのみちすじさらにわからん(3-35)  
いまのみちなんのみちやとをもっている  
なにかわからんみちであれども (4-1)

いらん [*«іран»* – «не потрібний»; «не слід», «не варто»]; суч. яп. нормативне: いらない [*«іранай»*]:

口さきのついしよはかりハいらんもの  
しんの心にまことあるなら (3-39)  
めへ／＼にハがみしやんハいらんもの  
神がそれ／＼みわけするぞや(5-4)

きたらん [*«кітаран»* – «не прийти», «не настати»]; суч. яп. нормативне: 来らない [*«кітаранай»*]:

これまでハいかなはなしをといたとて  
ひがきたらんでみへてないぞや(3-62)

2. なんぼ [*«нанбо»* – «скільки?»]; суч. яп. нормативне: いくら [*«ікура»*] або шедоのくらい [*«донокурай»*]:

このあくじなんぼしぶといものやどて  
神がせめきりのけてみせるで(1-36)  
これからハせかいの人ハをかしがる  
なんぼハろてもこれが大一(1-71)

しやせんよなんぼすんだる水やとて  
とろをいれたらにごる事なり(3-65)

3. しやんせ(ん)よ, しやん(を)して [«*шіяңсе(н)йо*», «*шіяң(-о) шіте*»]; суч.

яп. нормативне: *かんがえなさい* [«*каниаенасай*»] – поміркуйте! подумайте!

このさきハ心しづめてしやせん  
よあとでこふくはいなきよふにせよ(1-54)  
このよふにやまいとゆうてないほどに  
みのうちさハリみなしやんせんよ(2-23)  
をやの心ちがいのないよふに  
はやくしやんをするがよいぞや(3-31)

4. いかんで [«*іканде*» – «не можна ...», «не слід...»]; суч. яп. нормативні: 行けない [«*ікенай*»], 行けません [«*ікемасен*»] від дієслова 行ける [«*ікеру*» – «уміти ...», «могти ...», «мати можливість»].

このよふハあくしまじりであるからに  
いんねんつける事ハいかんで(1-62)

5. みへんか [«*мієн-ка*» – «не бачите?», «не помічаєте?»]; суч. яп. нормативне: 見えないか [«*мієнай-ка*»]

高山に火と水とがみへてある  
たれがめにもこれがみへんか(2-40)

6. やない [«*янай*» /заперечувальна форма/ – «не ...», «неможливо ...»]; суч. яп. нормативне: ではない [«*дева-най*»]; (розм.) じゃない [«*джа-най*»].

けふの日ハなにかみへるやないけれど  
六月をみよみなでかけるで (4-119)  
けふの日ハなにかみへるやないけれど  
八月をみよみなみへるでな (5-56)  
にち／＼にしらぬ事をやない事を  
これをしへるが月日たのしみ (8-77)  
とん／＼ととびてる事をみたとても  
心あんちハするやないぞや (12-56)  
月日よりないにんけんやないせかい  
はじめかけたるをやであるぞや (16-53)  
こゝまでもよいなくときやないほどに  
このたびこそハしやんするよふ (16-50)  
たすけでもあしきなをするまでやない  
めづらしたすけをもっているから (17-52)

Через обмеження обсягу статті ми змушені зупинитися лише на окремих фонетичних, морфологічних та граматичних особливостях тексту «*Офудесакі*». Проте ця оригінальна поема релігійно-філософського змісту містить також значну кількість діалектизмів лексичного та синтаксичного рівнів, що дає нам вагомий підстави заявляти, що цей канонічний текст другої половини XIX ст. дійсно є цінним мовним джерелом для дослідження кансайського діалекту в його нарському варіанті, як і японської літературної та розмовної мови початку доби Мейджі загалом, який ще потребує детального і всебічного вивчення.



## СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. おふでさき («Офудесаки»). – 奈良県天理市: 天理時報社, 1995. – 455 p.
2. Inoue A., Eynon J. M. Study of the Ofudesaki (The original Scripture of Tenrikyo) / Akio Inoue, Eynon J. Matthew. – Tenri: Tenrikyo Dooyusha, 1987. – 515 p.
3. Невский А.Н. Материалы по говорам языка цоу. Словарь диалекта северных цоу / А.Н. Невский. – М.: Наука, 1981. – 292 с.
4. Невский А.Н. Фольклор островов Мияко / А.Н. Невский. – М.: Наука, 1978. – 192 с.
5. 村山七郎『光太夫の言語資料』: 順天堂大学 体育部紀要1964. – P. 32-48.
6. 村山七郎『漂流民の言語: ロシアへの漂流民の方言学的貢献』. – 東京川館. – 1965
7. 村山七郎 Kurze Grammatik der japanischen und russischen Sprachen verfasst Damian Pomortsev und Andrei Bogdanov (Sankt-Peterburg 1738. Manuskrip). – Text und Erläuterung von Shichiro Murayama. – Reprint from «Bungaku Kenkyu», No.66. – Faculty of Literature of the Kyushu University, Fukuoka, Japan, 1969. – P. 1-93.
8. 村山七郎『新スラブ・日本語辞典』. – 東京: ナウカ. – 1985
9. 中井精一『方言の研究南の奈良県』. – 「近畿方言と奈良県北部方言」 / 中井精. – 奈良, 2006年. – P. 257-278.

Стаття надійшла до редакції 31.03.17 р.

**С. Семенко, к.филол.н., ассист.**

Киевский национальный университет  
имени Тараса Шевченко, Киев

## ОСОБЕННОСТИ ДИАЛЕКТА НАРА ВТОРОЙ ПОЛОВИНЫ XIX В.

### (НА МАТЕРИАЛЕ КАНОНИЧЕСКОГО ТЕКСТА «ОФУДЭСАКИ»)

*На материале главного канонического текста религии Тэнри (Тэнри-кё) «Офудэсаки» («На кончике кисти»), написанного простой крестьянкой Накаямой Мики (1797-1887) в период с 1869 г. по 1881 г., выделяются и описываются некоторые фонетические, морфологические и грамматические особенности диалекта Нара (Ямато-хогэн), который является составной частью Кансайского диалекта японского языка.*

**Ключевые слова:** японские диалекты, Кансайский диалект, диалект Нара, диалект Ямато, Тэнри-кё, Тэнрийская религия, «Офудэсаки».

**S. Semenko, PhD in Philology, teaching assistant**  
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

## SPECIFICS OF NARA DIALECT OF THE SECOND HALF OF THE XIX CENTURY (AS EXEMPLIFIED BY THE TEXT OF «OFUDESAKI»)

*As exemplified by the main canonical text of Tenri religion (Tenri-kyo) «Ofudesaki» («Tip of the Writing Brush») written by simple peasant Nakayama Miki (1797-1887) in the period from 1869 to 1881 are distinguished and described some phonetic, morphological and grammatical specifics of Nara dialect (Yamato hogen), which is a part of the Kansai dialect of Japanese language.*

**Key words:** Japanese dialects, Kansai dialect, Nara dialect (Yamato hogen), Tenri-kyo, Tenri religion, «Ofudesaki».